

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

P ante I

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Phaleræ. Require in dictione Phaleris.
 Phalernum. Require in dictione phalernus.
 Phalernus cū vnico l scribit: mons est Cāpaniæ
 A q̄ Phalernū vinū siue phalernus cognoscit.
 Tibul. li. ij. Nūc mihi fumosos veteres pferre
 phalernos. Consulis & Chio soluite vincla ca
 do. Mar. Rhæsinata bibis vina phaleria fugis
 Phafelis. Require in dictione phafelus.
 Phafellus pro fructu. Require ibidem
 Phafelus cū vnico l fce. gñis: gen^o est nauis. Sta.
 li. fil. iij. Queq̄ securā religet post terga pha
 selū. Cōperit tñ & masc. gñis apud Catul. vbi
 ait. Phafelus ille quē videris hospites. Mas. aut
 gñis legumentū est. Phafelis: vrbs est mediter
 ranea Lyciē circa mōrē Cogranem: teste Pro
 le. Alia est eiusdem nominis vrbs in Iudæa ab
 occasu Iordanis: vt idem Prole. ostendit
 Phafis: vrbs est Colchidos & fluuius: teste Pro.
 Alius est fluuius eiusdē nominis Taprobanæ
 Indiæ insula: vt idē Prole. ostēdit. & facit i grō
 phafis vel phafidis vel phafidos. Vñ de Col
 chidis fluuiū Papinius ait in siluis. Credas ad
 Tanaim ferūq̄ phafim. Oui. li. Meta. vij. Con
 tigerant rapidas limosi phafidos vndis
 Phiala cū i lati. scribit. Nā grēci φιάλα scribūt
 neq̄ ab phyalos: qd cū y grēco scribit: et vitrū
 fcat deduci. vt Vgu. Brito: Mamotreū. Ca
 thol. Gasparin^o voluerūt. neq̄ etiā vitreū vas
 designat. sed teste Polluce: vasa quæq̄ vini aut
 aquæ phialæ appellari pñt. Vñ Iuue. Phiales
 vasa aurea vocat sary. v. Viro tenet phialas ti
 bi nō cōmittit auge. H est vasa aurea: q̄ Vironē
 cōmendata sunt. Phiala cum p & i latino: vrbs ē
 Serum: teste Ptolemæo.
 Phiala. Require in dictione Phiala.
 Philocalus cū i latino & vnico l & c exili cōis ge
 neris est: teste Prisci. et si Vgu. mas. tñ gñis esse
 tradiderit: dici potest amor boni.
 Philoctetes cū i latino & vnico l & c exili scri
 bitur: & facit in grō philoctetis vel philoctete.
 Propert^o. Tarda philoctete lauauit crura ma
 chaon: viri nomen fuit: Poxantis filij
 Philorcia. Require in dictione philorcium.
 Philorcū cū i latino & vnico l. & philorcia de
 clinari pōt: propriū fuit mulieris nomen.
 Philosophus cū i lati. & vnico l: cōis est gñis: te
 ste Prisci. et si mas. solum genere declinari Vgu
 tio p̄cipiat: dici potest amator sapientiæ.
 Philtrum cū i latino & c exili scribit. neq̄ ab eo
 quod est filiū deriuat: vt cū Cathol. somniauit
 Vgu. sed grēcū magis est vocabulū: qd apud
 nos dici p̄t amatoriū. Nā veneni gen^o est amo
 rem: & vt plurimū infantiā ingerētis. Vñ Oui.
 li. ij. de arte ait. Philtra nocēt animis: vimq̄ fu
 roris habent. Iuue. Hic Thessalavendit philtra
 quibus valeat mentem vexare mariti.

Pholus. Regre in dictione Pollen.
 Phorcin. Require in dictione phorcys
 Phorcus. Require in dictione phorcys
 Phorcys hui^o phoeis cum cexili & y grēco. &
 phorcyn hui^o phorcynis: Prisci. teste declinari
 potest. quod & per patronimycū fœmininum
 patet Hæc phorcynis huius phorcynidis vel
 phorcynidos. Luca. li. ix. Squalebāt late phor
 cynidos arua Medusæ. A nostris aut nōnunq̄
 y grēcū in u puerit: & dī Phor^o hui^o phorci:
 vt est apud Vir. li. gnei. v. Tritonesq̄ citi: phur
 ciq̄ exercit^o ois: fuit Neptuni fili^o: teste Seruio
 Phrygia cū y grēco in prima syllaba scribit: p
 uincia est minoris Asiæ: teste Solino. a qua hic
 phryx hui^o phrygis masculi. tñ gñis formatur
 Et si Vgutio & Cathol. hic & hæc phryx decli
 nari p̄cipiat. Vnde Vir. de mulierib^o phrygiā
 loquēs ait. li. gnei. ix. O vere phrygiē (neq̄ em
 phryges) ite per alta dindyma. Nam si phryx
 (vt isti volūt) cōis est gñis: nō dixisset Vir. ne
 q̄ em phryges: ex quo masculi. gñis esse ostē
 dit. Iuue. sary. vi. Nō phryx aut Lycius: non a
 mangone petitus. Phrygia itē eadē s̄tura Ce
 cropis filia fuit. Phrygius eadem scriptu. fluui
 us est a Caria phrygiā diuidens
 Phrygius. Require in dictione phrygia.
 Phryx. Require ibidem.
 Phronesia. Require in dictione phronesium
 Phronesium: propriū mulieris nomen: & hæc
 phronesia declinari potest.
 Phucus cum cexili scribitur: volatile paruū est
 maius tamen ape. Virg. Ignauū phucos pecus
 a p̄sepibus arcent. Phucus item color quidaz
 est purpureus. neq̄ a phuco volatili deducitur
 vt cum Cathol. somniauit Vgutio: sed a φού
 Κοσ: quod grēci dicunt.
 Phunus hui^o neris: cū mortē fcat a grēco trahit
 Nā φονος grēce latinæ cædes vel mors inter
 pretat: cū vero exequias designat latinū est fu
 nus a funalib^o dictū. neq̄ a phune fun^o cædes
 descēdit: vt cum Cathol. Vgu. somniauit
 P ante I
 Piara mons. Require in dictione pierus.
 Pierus cum i latino in singu. numero mas. gñis
 est. in plali vero neutri: mons est Thraciæ. A
 quo pierides musæ cognominatæ sunt: vt au
 ctiores sunt Festus & Strabo. Pierus item eadē
 scriptura: p̄t fuit nouē picarū: quas nouē mu
 sæ canēdo vicerūt. de quo Ouid. li. Metam. v.
 Pierus has genuit pellæis diues in aruis. & a p
 prio viri noīe Pierides musas appellatas esse di
 xit. Oui. ipse li. p̄fato. Piara huius piaræ cū i la
 tino: mons est in Syria. teste Ptolem. Pyrus si a
 pyr descēdit (vt nōnulli volūt) cū y grēco scri
 bitur: arbor est nota: cuius fructus pyrū vocat
 Est & eodem nomine vrbs Daciæ: teste Ptole.

Pyrrhus cū y græco & duplicato r secūdo aspi-
rato Achillis filius fuit. dicēte Oui. li. Heroidū
Pyrrhus Achilleides animosus imāgie parīs.
Pyrrha eadē scrip. vrbs fuit Deucalionis. de q̄
Iuue. saty. i. Et maritū nudas oñdit Pyrrha pu-
ellas. Pyrrha itē vxor est Carię iuxta Myroū
pelagus: teste Ptole. Pyra cū y græco & vnico r
vrbs est: teste Ptole. Lesbī insulæ. Pirus cū i la-
no & vnico r: Imbrasi filius fuit: & Thracum
princeps: teste Home. li. Iliā. iij. Pirus cū i lati-
no & vnico r: p̄prium fuit nomē Herois: teste
Home. li. ij. Iliados. Pirois cū y græco & vni-
co r: nomē fuit vni⁹ ex eqs solis. de q̄ Ouidi. li.
Metamor. ij. Interea volucres Pyrois: Eous &
Aethon: vbi is syllaba pducit more græcorū.
Vñ & Columel. li. xi. Nec sirius ardor. Sic mi-
cat: aut rutilus Pyrois: aut ore corusco hesper⁹
& facit in grō pyroentis. sicut Simois simoenis
Valeri⁹ Flaccus li. v. Et formidantē patrios py-
roenta dolores. Est etiā eadē scrip. pyrois gen⁹
gēme. Pyreus cū y græco & vnico r & æ diph.
in secūda syl. p̄montoriū est Atticę puincię:
teste Ptole. A q̄ Atheniensū port⁹ etiā Pyreus
cognōiatus est: vt oñdere videt. Pli. lib. iij. na-
tu. hist. Piræus cū i latino & vnico r & æ diph.
in media syl. p̄prium fuit viri nomē. de q̄ memi-
nit Home. in. xv. Odissæ. Pyrrho cū y græco
& duplicato r secūdo aspirato: nomen pro-
prium fuit philosophi Plitarchi filij: teste Dio-
de. quē Apolodorus prius pictorē fuisse dixit.
Pyro cū y græco & vnico r: fuit Oceani & The-
tyos filia: teste Hesiodo in Theogo. Pyra cū y
græco & vnico r: cōgeries lignorū vocat. Vir.
li. enei. xi. Innumeras struxere pyras. Pyrene cū
i latino & vnico r: mons ē & fons apud Corin-
thū. de q̄ Sta. li. fil. i. Nec cōscia dēt. Sirene lar-
gos poti⁹ mihi gurgēs i haust⁹. Pyrene cum y
græco & vnico r: mons est inter Hispanias &
Gallias: teste Ser. sup. ij. geor. a crebris: vt qui-
dā dicūt: fulminibz sic cognōiat⁹. Fuit etiā Py-
rene filia Bebricis in Pyrenco mōte ab Hercule
cōpressa: teste Diodoro. A q̄ Syllius Pyrenem
montē appellatū asseruit: cū dixit li. iij. Nomē
Bebrycia duxere a virgine colles: sed Diodor⁹
ab igne dictū tradidit. De hoc monte intellexit
Luca. li. i. cum ait: Nubiferos colles atq̄ aerē
pyrenem. Hæc & pyrenæū cum æ diphtho-
go vocatur: vt alibi dicemus.

Pigeo ges a parte post cum actō iungit. Plau. in
Pseudulo. Id qd pudet facil⁹ fertur: q̄ id qd pi-
get. Teren. Ne plus minusue faxit: qd nos po-
stea pigeat. Piger impersonale regit a parte ante
actū vel dīm: vt est apud Oui. li. Metam. ij. Pi-
getq̄ actō sine fine mihi: sine honore laborū
A parte post grām habet. et facit in prō piguit et
pigitū ē. Syl. li. vij. Nec pigitū paruolq̄ lares:

humilesq̄ subire. Cōperit etiā pigend⁹ qd a pi-
geor deponētū (sicut & p̄niteor dicim⁹) parti-
cipiū ē: nisi forte Laurētij sniam seqntes velim⁹
nomen gerundiū esse. Proper. Polcis ab inui-
ta verba pigēda lyra. s̄ est pigibilia. Nā termi-
nata in dus tam noīa q̄ participia esse pnt. Vñ
Priscia. de coniugatiōe temporū ait. Sed tñ sciēdū:
q̄ omnia huiusmodi participia: id est in dus
desinentia etiam nomina esse possunt

Piget. Require in dictiōe pigeo.

Pigneror. Require in dictiōe pignero.

Pignero ras. et pigneror depo. viurpar. Iuue: sa-
ty. vij. Et lenā pignerat atreus. Cic. li. i. de repu-
bli. Patria ip̄a sibi adutilitatē suā pigneraretur
Pign⁹ hui⁹ noris. & pign⁹ hui⁹ (p̄ pigneraret
pigneris s̄ distant: q̄ (vt vulgat⁹ est versus) pl-
gnora natorum dicūtur pignera rerum.

Pigredo. pigritia. pigrities. pigritudo. pigritas: f̄
vno fcatō dici pōt. Cic. li. iij. de republ. Nun-
quid viri fortitudinis: impigritatis patientiæ.

Pigritas. Require i dic. pigredo

Pigritia. Ibidē

Pigrities. Ibidem

Pigritudo. Require ibidem

Pila cū i lati. & vnico l: plura detinet icata: vt in-
feri⁹ ostēdem⁹. Pilus cū i lati. & vnico l scribit⁹
& primā corripit syl. Inde pilo pilas lat: pilos
hīc incipit: teste Festo. Pilo itē fcat pilos detra-
here: dicēte Mar. Cui p̄stas cullū: quē Labiane
pilas. i. pilos detrahis. Cōperit tñ & pilo pilas
pi syl. pducta: qd a græco tradit: auctore Pō-
pe. Vñ Cōpilo. oppilo. expilo. Ouid. li. Mera.
xij. Expilatq̄ gemis oculos. Lucre. li. vi. Flucti-
bus aduersis opilare hostia cōtra. Hora. in ser.
Nec te p̄pillet fugietes: qd Acrō enarrās ait. Cō-
pilent: expoliet. Cōpilare eīm (vt p̄git) dñr mili-
tes: q̄ occisibz qbusdā insignia in bello tollūt. vt
yo exponit Ascon⁹: cōpilare dñr: q̄ vbiq̄ fur-
ripiūt. expilare autē: q̄ aliqd passim furripitū
Cōpilare item fcat cogere: & i vñs p̄dere: teste
Festo. Pilū cū i lati. & vnico l neu. gñe. & pilus
mas. declinari p̄t: & terrebra vocat. Pila itē ca-
dē l̄atura: nouacula siue iaculū vocat. qd tñ a
Gasparino cū gemiato l scribi p̄cipit. s̄ nescio
quo pacto: nisi forte a π α λ ω: qd est vibro
descenderet. Luca. Et pila minātia pilis. Pylos
cū y græco & vnico l: opidū Messaniæ est: teste
Ptole. a q̄ fit Pyli⁹ adiectiuū. Oui. de Pōto. Cre-
de mihi pylio Nestore maior ero. Pileū cū i la-
ti. & vnico l scribit. est cū dupli. l a Gasparino
scribi p̄cipiat. neq̄ ab eo q̄ est pil⁹ vel pelis de-
scēdit: vt Vgu. Cathol. Gasparin⁹ tradidit: s̄
græcū vocabu. est: qd illi τ ο ι λ ο ν dicūt. Fest⁹.
Albogaler⁹ est pileū capitis: q̄ diales flaminis
utebāt. p̄t & hic pile⁹ declinari. est Lau. in Rau-
dēsem dicat nō cōperiri. Ser. sup. li. ij. enei. Tia-
ra pileus phrygius est: et format p̄ diminutiō

nē pileolus pileolū penultī, correpta syllā. Ho-
ra. in Epist. Vt cū pileolo soleas pūiua tribulis
Hag aut oīm dictionū primū syllabā q̄ntitas
his dignosci versū poterit. Pila ferūt ad bella
viri: barbāq; recidūt. Pila terit pil^o: pila torten-
da terunt. Pila taberna: pila sit parietis. est pila
lud^o. Carne pylus: pylos vrbs: sic pile^o p̄se ga-
lerus. Pylon cum y græco & vnico l: propriū
fuit viri Troiani nomen.

Pileolum. Require in dictione pila.

Pileolus. Ibidem.

Pileus. Ibidem.

Pilo. Ibidem.

Pylos. Ibidem.

Pilus. Require ibidem

Pindo dis facit i p̄o pindi. i supi. pinfū. Pinfo sis
tertiū piug. est: & facit i p̄o pifui. in supi. pifū.
Perfi. sary. ij. O lane a tergo: quē nulla ciconia
pifit. a pifui supi. sit nomē y bale pistor. a pin-
fu aut supio a pindo format y bale pinfor idē
fēas qd pistor: teste Ser. sup li. i. gnei. A q̄ item
supino venit pinfo fas primū piug. y bū. Var-
ro. rer. rusti. li. i. Promendū dī: vt in pistrino
pinfet: ac torreat. id est tunda vel frangatur.

Pinguedo. Regre in dictione pingue.

Pingue. pinguedo. pinguitudo in vno scato ac-
cipi p̄nt. Esti Serui^o dicat pinguedo & pinguitu-
do latina nō sūt. Virg. geor. ij. Impēdūt curas
dēso distēdere pingui. Fest^o in dic. archilla. Ar-
billa (inq̄) aruina est: q̄ pinguedo est corporis
Hiero. in Genesi. Det tibi de^o de rore celi: & de
pinguedie terre: abūdantiā vini & olei. nā sicut
albedo dī & albitudo: grauedo & grauitudo.
dulcedo & dulcitus (vt in ipsis dictōib; vidi-
mus) ita nihil dīe est piguedo dicat an pingui-
tudo. Dedīat etiā adiectiue piguis pigue. Vir.
Pinguiaq; in verub; torrebim^o extra columnis.

Pinguitudo. Require in dictione pingue.

Pinso. Require in dictione pindo

Pinfor. Require ibidem.

Pinum. Regre in dictione pinus.

Pinus cū i latino arbor nota: tā maf. q̄ fce. gñis
est: testib; Diome. & Donato: & tā quarta de-
cli. q̄ secūda declinari potest: teste Prisci. Pinum
vrbs est Dacig: teste Ptolemo

Piperi. Require in dictione piper

Piper hui^o ris cū i lati. neu. gñis ē. Perfi. Rugosū
q̄ piper. Hora. ser. xiiij. Pri^o et iueni piper albū
cū sale nigro. Cōperi^o etiā & p piperi indeclin.
Herodianus. Gūmi & piperi barbara sūt: q̄re a
pyr q̄ ignis nō descēdit vt cū Catho. sōniauit
Vgu. q̄ etiā addit maf. gñe piper declinari pos-
se: arbuscula est Indica: teste Pli. li. xij. nat. hist.

Pyramis. Require in dic. pyram^o

Pyra rae vrbs. Require in dictione pierus

Pyra lignorum. Require ibidē.

Pyram^o cū y græco & vnico r scribit^o: pprium
fuit adulescētis nomē pulcerrimi. de q̄ Oui. li.
Meta. iij. Pyram^o & Tisbe iuuenū pulcherri-
mus alter. Est & eodē noīe fluuius Cilicig: teste
Prole. Pyramis hui^o dis cū y græco & vnico r
scribit^o. Fuerūt aut Pyramides in ægypto situ-
atū ex q̄dratū lapidib; admirādē fastigiatē vl-
tra oēm excellitātē q̄ manu fieri posset: vt dixit
Soli. in collectaneis. Et regū pecuniā: vt sc̄p̄it
Pli. li. xxxvi. nat. hist. Occisa erat stultaq; osi-
tatio: & sub eis sepulti reges fuere. Luca. li. viij
Nō mihi pyramidū tumulus auulsus amasias
Pirata cū i latino & vnico r scribit^o. neq; ab eo q̄
est pyrrhus: q̄ piraticā exercuit deriuat: vt Gal-
parinus tradidit: neq; ex pyr q̄ est ignis & ratis
cōponit^o: q̄ si ignē portet in rate: vt cū Catho.
Vgu. sōniauit: sed a p̄po qd est trāleo: pira-
ta descēdit q̄. f. ex trāuerso sit ac nauē piratæ
viderēt: in eā trāseūdo mare ipetū faciētes illā
dep̄dabant. Vñ pirata græce: latine prædo dī.
At y o Tortel. ppriū dixit fuisse latrōis nomē
q̄ prim^o mare infestare latrocinijs cōepit: a quo
postea oēs similes piratæ cognominati sunt

Pirene. Require in dictione Pierus

Pyrene. Ibidem

Pyrenæū. Ibidem

Piræus. Ibidem

Pyraeus. Ibidem

Pyrgi. Require in dictione Pyrgus

Pyrgus cū y græco scribit^o & alueolū dī: f̄ est ta-
bula aleatoria: q̄ & alijs noīb; fritillus et simū
appellat^o. Pyrgi eadē scrip. p̄falis tm̄ nu. opidū
est Tuscig: teste Prole. cui^o meminit Virg. di-
cens. Et pyrgi veteres: intempēstæq; grauicæ.
Pyrgi a nostris turres interpretantur

Pyro. Require in dictione Pierus.

Pyrois. Require Ibidem.

Pirous. Ibidem.

Pyrrha. Ibidem.

Pyrrho. Ibidem

Pyrrhus. Ibidem

Pirum fructus. Require ibidem

Pir^o arbor. Ibidem

Pirus vir. Ibidem

P ante IS

Pisa hui^o pisæ cū i lati. & vnico r scribit^o: oppidū
est achadig: teste Pli. li. vi. nat. hist. Pisæ p̄falis
tm̄ nu. ciuitas est Tuscig: teste Prole. de q̄ Luca.
li. ij. Hinc tyberina vado frāgētes æquora pisæ
Pisa fce. & pisum neutri. gen^o est legumētū: qd
neu. gñis Vgu. nō dicit esse compertum.

Piscat^o hui^o piscat^o vel piscati: q̄rta & secūda de-
clina. declinari pōt: teste Nonio: qui & Turpi-
liū refert scripsisse i Demerrio. Ante hac suffla-
būt Aquilo: aut Auster: inopia tm̄ erat piscati.
Et Pōponius ait in piscatorib; Quid habes in
syrpiculis Calue: omne piscatū genus

Piscosus & pisculētus in vno scato dici p̄t: teste
Noni. Cato. v. originū de flumio Ibero loq̄ns.
Magn^o ingratq; pulcher ac pisculēr^o. Oui. Fast.
ij. Et ppe piscosus lapidoli crathidis amnes.